

Het reinigen van de tempel

***Sleutelvers: "Tegen degenen die duiven verkochten zei hij: Haal die hier weg! Maak van het huis van mijn Vader geen markt meer!"
Johannes 2:16***

***Geselecteerde Schrift
Johannes 2:13-22***

Jezus werd geboren "onder de wet," en alle mannelijke Joden moesten elk jaar op drie feesten voor de Heer verschijnen. (Galaten 4:4; Exodus 23:14-17; Deuteronomium 16:16). Deze les vindt Jezus in Jeruzalem ten tijde van het Joodse Pesachfeest. Als iemand die zich trouw aan de Wet hield, ging Jezus direct naar de Tempel, het centrum van Israëls religieuze eredienst.

"In de voorhoven van de tempel vond hij mensen die vee, schapen en duiven verkochten, en anderen die aan tafels zaten om geld te wisselen" (Johannes 2:14). (Johannes 2:14). Wanneer de Israëlieten naar Jeruzalem kwamen om deze verplichte feesten te houden, werden er bepaalde offers gebracht. De

oorspronkelijke bedoeling van de Wet die door God gegeven was, was dat elke familie hun eigen dieren en offers voor zulke gelegenheden zou voorzien. De Joodse leiders zagen deze gelegenheden echter als een gelegenheid om deze dingen aan de mensen in de Tempel te verkopen. Dit elimineerde de noodzaak voor de mensen om zich persoonlijk in te spannen om dieren en andere offers mee te nemen op de lange reis naar Jeruzalem.

Toen Jezus dit in de tempel zag gebeuren, "maakte hij een zweep van koorden en joeg iedereen uit de tempelhoven, zowel schapen als vee; hij strooide de munten van de geldwisselaars weg en gooide hun tafels omver" en zei: "Haal deze hier weg! Maak van het huis van mijn Vader geen markt meer!" (verzen 15,16. Jezus reageerde om twee redenen krachtig op deze zondige toestand. Ten eerste zag hij de hebzucht van de religieuze leiders toen ze een handeltje hadden gemaakt in de tempel, het huis van zijn "Vader", wat getuigde van een gebrek aan eerbied voor onze hemelse Vader. Ten tweede hadden de mensen zichzelf toegestaan om dit gebrek aan eerbied voor het huis van God te accepteren.

Toen ze de krachtige actie van hun Meester zagen, herinnerden Jezus' discipelen zich "de

Schrift, die zegt: Ik ben verteerd door ijver voor uw huis." (vers 17; Psalmen 69:9). Jezus' "ijver" was gericht op rechtvaardige verontwaardiging tegen de huichelarij die hij in de Tempel van de Joden zag, waar zaken en de aanbidding van God door elkaar liepen.

God had de Israëlieten via zijn dienaar Mozes opgedragen: "Wat vraagt de HEER, uw God, anders van u dan de HEER, uw God, te vrezen [te eerbiedigen], in gehoorzaamheid aan hem te wandelen, hem lief te hebben, de HEER, uw God, te dienen met heel uw hart en met heel uw ziel" en "eerbied te hebben voor mijn heiligdom." (Deuteronomium 10:12; Leviticus 19:30). Maar de natie Israël slaagde er over het algemeen niet in om de Heer volledig te eren. Tijdens Jezus' aardse bediening werd hem gevraagd: "Wat is het grootste gebod in de Wet?". Hij antwoordde: "Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand." Matteüs 22:36,37

De apostel Paulus legde uit dat Jezus en zijn kerk "de tempel van God zijn". (1 Korintiërs 3:16). Wanneer het volk van de Heer samenkomt, moeten zulke bijeenkomsten als heilige samenkomsten worden beschouwd. Daarom moeten onze

gesprekken elkaar opbouwen langs geestelijke lijnen. De profeet Maleachi schreef: "Zij die de HEER vreesden met eerbied spraken tot elkaar; en de HEER schonk aandacht en hoorde het, en er werd een gedenkboek voor Hem geschreven van hen die de HEER vrezen met een houding van eerbied en respect en die Zijn naam hoogachten." Maleachi 3:16